

Inici radiant i vibrant

Núria Rial i Xavier Sabata amb l'Acadèmia 1750, divendres a l'auditori. Foto: F.TORROELLA.

El festival de Torroella de Montgrí (els seus organitzadors, la població que l'acull des de fa 33 anys i també el seu públic) ha aconseguit, finalment, inaugurar el nou auditori. Un desig que s'ha convertit en realitat no sense esforç per superar entrebancs, el desencís dels ajornaments del projecte i les dificultats econòmiques que s'han agreujat en els últims anys. Però la perseverança ha obtingut els seus fruits i és així que, divendres passat, va inaugurar-se l'auditori i, a més, de manera esplèndida i justa: amb l'orquestra barroca del festival, dirigida amb vibrant entusiasme per Enrico Onofri, i dos cantants catalans (la soprano Núria Rial i el contratenor Xavier Sabata) que encara són joves i amb llarga carrera per davant, però que ja són uns intèrprets a la plenitud. Sense fanfarroneries, com és propi d'aquest festival, que sempre ha estat un lloc de trobada per escoltar vertaderament música i per compartir-la. Que, a més, és pugui sentir millor la música és un motiu de celebració. El públic d'aquest festival sempre

recordarà amb estima l'església de Sant de Genís perquè hi ha pogut disfrutar de grans experiències estètiques, però les condicions acústiques d'aquest auditori (aquesta cronista va escoltar la primera part a l'amfiteatre i va poder constatar que la sonoritat és magnífica arreu) conjuren qualsevol temptació d'enyorança. Diuen que Vivaldi va tenir una vida difícil i fins i tot trista, però devia conservar un desig de felicitat per crear una música tan vital. És així que la interpretació de tres dels seus concerts (essent qui va fonamentar aquesta forma musical) van contribuir joiosament a festejar la inauguració de l'auditori Ter, de manera particular l'últim del programa, el Concert per a violí, cordes i baix continu en Sol menor, que va permetre Enrico Onofri exhibir plenament el seu virtuosisme com a violinista.

Vivaldi i Händel compartien el protagonisme del programa. El primer sobretot en relació amb les obres instrumentals i el segon pel que fa a les peces amb participació vocal. Tanmateix, un dels grans moments va arribar amb un recitatiu (*O di spietato numi*) i una ària (*Tu, spietato, non farai*) de l'òpera *Ifigenia in Aulide*, de Nicola Porpora, que va donar molt de joc a la intensa i matisada veu del contratenor Xavier Sabata i també a les seves capacitats dramàtiques. El timbre radiant i cristal·lí de Núria Rial va fer-se notar amb la meravellosa ària de Cleopatra *V'adoro pupille*, del *Giulio Cesare in Egitto*, de Händel, i l'ària de Megacle de l'òpera *L'Olimpiade*, de Vivaldi. Els dos cantants, junts, també ens van aportar felicitat amb els duets händelians *Caro amico amplesso!* i *lo t'abbraccio*. Aquesta inauguració de l'auditori va ser, de fet, com una gran abraçada musical.

Publicat a:

-El Punt Avui. Edició Nacional 21-07-2013 Pàgina 37

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/664703-inici-radiant-i-vibrant.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss